

ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ – ΠΕΡΙΟΧΗ ΜΕΛΕΤΗΣ

Η ανάθεση της Μελέτης έγινε σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην Απόφαση με αριθμό 133384/6587, η οποία δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 2828 Β΄ της 23-12-2015, Προδιαγραφές Σύνταξης των Μελετών Διαχείρισης Πάρκων και Αλσών.

• **ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ - ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ:**

Αναφορικά με τα προβλεπόμενα έργα και δραστηριότητες, τον σχεδιασμό και τη διαδικασία υλοποίησης αυτών σε Πάρκα – Άλση όπως είναι το αντικείμενο της παρούσας, ισχύουν τα κάτωθι:

α) Υπάγονται τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας και ειδικότερα στον Ν.998/1979 όπως αυτός τροποποιήθηκε με τον Ν. 4280/2014 και σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 4:

«...Στις διατάξεις του παρόντος νόμου υπάγονται και τα εντός των πόλεων και των οικιστικών περιοχών πάρκα και άλση, Στις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας υπάγονται και τμήματα πάρκου ή άλσους, τα οποία φέρουν μη δασική βλάστηση συνδέονται όμως οργανικά με το σύνολο του πάρκου ή άλσους υπό την έννοια ότι συμβάλλουν στη διατήρηση της φυσικής ισορροπίας του συνόλου.»

β) Τα προτεινόμενα έργα, εργασίες και δραστηριότητες, διαδικασία υλοποίησης και τις αρμοδιότητες έγκρισης των εν λόγω μελετών καθορίζονται ως εξής:

Προδιαγραφές Σύνταξης των Μελετών Διαχείρισης Πάρκων και Αλσών (Αριθμ. 133384/6587 ΦΕΚ Β΄ 2828/23-12-2015) Άρθρο 1:

«...Οι διαχειριστικές μελέτες πάρκων και αλσών, αποτελούν ένα σχέδιο διαχείρισης των χώρων αυτών με συγκεκριμένο χρονικό ορίζοντα, στο οποίο καθορίζονται δυνάμεινα έργα, εργασίες και δραστηριότητες (master plan), τα οποία εγκρίνονται κατά την ειδική κατά το έργο μελέτη, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 του άρθρου 5 του νόμου 998/1979 ως ισχύει.»

Ν.998/1979 Άρθρο 5:

«2. "Η εκτέλεση κάθε είδους έργων στα πάρκα και άλση ενεργείται μετά από σχετική μελέτη, που εγκρίνεται απ' την αρμόδια δασική αρχή και με την εποπτεία της. Της έγκρισης αυτής προηγείται θετική γνώμη της αρμόδιας υπηρεσίας του Υπουργείου Πολιτισμού, όπου αυτή απαιτείται για λόγους προστασίας αρχαιοτήτων."

3. Η άσκηση των αρμοδιοτήτων άλλων δημοσίων υπηρεσιών ή υπηρεσιών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή των δραστηριοτήτων δημοσίων ή ιδιωτικών επιχειρήσεων δεν δύναται να ενεργήται κατά τρόπον θίγοντα τα, υπό την διαχείρισιν ή την επίβλεψιν του Υπουργείου Γεωργίας, ευρισκόμενα δάση και τας δασικάς εκτάσεις πέραν των, δια των διατάξεων του παρόντος νόμου ή των αποφάσεων της δασικής υπηρεσίας ή του Υπουργού Γεωργίας, τιθεμένων ορίων.»

γ) Ο Ν.998/1979 στον οποίο σύμφωνα με το άρθρο 3, υπάγονται τα Πάρκα-Άλση μεριμνά για την προστασία του περιβάλλοντος όπως αποτυπώνεται στα άρθρα 1 και 2 του νόμου:

Άρθρο 1 *«Σκοπός του παρόντος νόμου είναι ο καθορισμός των συγκεκριμένων μέτρων προστασίας για τη διατήρηση, ανάπτυξη και βελτίωση των δασών, των δασικών εκτάσεων σύμφωνα με την αρχή της αειφορίας και σε συνάρτηση με το ιδιαίτερο νομικό καθεστώς που διέπει την ιδιοκτησία και την εκμετάλλευση αυτών, όπως και ο προσδιορισμός κατά*

περίπτωση των όρων και προϋποθέσεων υπό τις οποίες οι προστατευτές εκτάσεις μπορεί στο πλαίσιο της βιώσιμης ανάπτυξης να μεταβάλουν την κατά προορισμό χρήση τους ή να εξυπηρετούν και άλλες χρήσεις, για λόγους επιβαλλόμενους από το δημόσιο συμφέρον.»

Άρθρο 2 «1. Οι εκτάσεις του άρθρου 3 του παρόντος, που διέπονται από τις προστατευτικές διατάξεις αυτού, συνιστούν εθνικό κεφάλαιο, που η προστασία του αποτελεί υποχρέωση των κρατικών οργάνων κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους και συγχρόνως υποχρέωση και δικαίωμα των πολιτών...»

Βάσει του άρθρου 16 παρ. 1 του Ν. 998/79 «Περί προστασίας των δασών και δασικών εν γένει εκτάσεων της Χώρας» το έργο ανήκει στα ειδικά δασοτεχνικά έργα και σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 11 του Ν. 3208/2003 «περί προστασίας των δασικών οικοσυστημάτων, κατάρτιση δασολογίου, ρύθμιση εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί δασών και δασικών εν γένει εκτάσεων και άλλες διατάξεις» τα προβλεπόμενα από τις διατάξεις του Ν. 998/79 ειδικά δασοτεχνικά έργα, πλην των έργων δασικής οδοποιίας, **δεν υπάγονται στις διατάξεις των άρθρων 1 και 2 του Ν. 3010/2002.**

Λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω και εφόσον το προτεινόμενο έργο και δραστηριότητες, ο σχεδιασμός και η διαδικασία υλοποίησης αφενός υιοθετείται με ειδικό νόμο και αφετέρου δεν κατατάσσεται στις κατηγορίες του πίνακα της αριθμ. 1958/13-1-2013, ΦΕΚ 21 Β' / 2012 απόφασης, βάσει της παρ. 3 του άρθρου 1 του Ν.4014/2011 τα έργα που προβλέπονται από Διαχειριστικές μελέτες πάρκων – αλσών εξαιρούνται από την εφαρμογή των διατάξεων του Ν4014/2011 και επομένως δεν απαιτείται η διαδικασία περιβαλλοντικής αδειοδότησης.

Θέση:

Το "Παπαστράτειο" Δημοτικό πάρκο του Αγρινίου βρίσκεται στο βόρειο τμήμα της πόλης. Περικλείεται περιμετρικά από τις οδούς Ν. Καζαντζάκη, Σπ. Σαμιώτη, Γρ. Ξενοπούλου, Ελ. Βενιζέλου και Κ. Βάρναλη. Σε σχέση με τους λοιπούς μεγάλους ελεύθερους χώρους της πόλης, βρίσκεται στο τέλος μιας ενδιαφέρουσας πορείας κατά μήκος της κεντρικής οδού Παπαστράτου, που ξεκινάει από την πλατεία Παναγοπούλου, διέρχεται από την κεντρική πλατεία Δημοκρατίας και καταλήγει στο χώρο του πάρκου.

Ιστορικό:

Το Δημοτικό πάρκο περιήλθε στην πλήρη κυριότητα, νομή και κατοχή του Δήμου ύστερα από δωρεά των ευεργετών αδερφών Παπαστράτου, σύμφωνα με δωρητήριο συμβόλαιο που συντάχθηκε στις 2 Δεκεμβρίου του 1947. Παλαιότερος ιδιοκτήτης αναφέρεται ο Κωνσταντίνος Χατζόπουλος, από τον οποίο αγόρασαν την οικοπεδική έκταση οι αδερφοί Παπαστράτου το έτος 1918. Ως όρια η έκταση περιβαλλόταν τότε στα δυτικά από ρέμα, που ταυτίζεται με τη σημερινή οδό Ξενοπούλου, και στα ανατολικά με παλιά ατραπό, τη σημερινή οδό Σαμιώτη, που οδηγούσε στα βόρεια έξω από την πόλη. Η ονομασία της θέσης αναφέρεται ως «Λυκοράχη».

Βάσει των όρων του συμβολαίου, το πάρκο και τα ευρισκόμενα σε αυτό κτίσματα δωρίζονται, όπως αναφέρεται λεπτομερώς στο συμβόλαιο, «ίνα χρησιμεύουσι και ικανοποιούσιν τας ανάγκας αναμνηχής των συμπολιτών και εξυπηρετούνται η υγιεινή της πόλεως... Ο Δήμος Αγρινίου επ' ουδενί λόγω δύναται να μεταβάλλη και μετατρέψη την χρήσιν των δωρουμένων εις οιαδήποτε άλλην... Οιαδήποτε δε παρεκτροπή ή μεταβολή της τριαύτης χρήσεως, αλλά και αυτή η συζήτησις προς μεταβολών της χρήσεως συνεπάγεται αυτοδικαίως, άνευ τινός άλλης μεσολαβήσεως, την ανατροπήν της παρούσης

δωρεάς... Ο Δήμος, ου μόνον υποχρεούται μετ' άκρας επιμελείας να διατηρεί το πάρκον... εν άρίστη καταστάσει..., αλλά και να επιμελήται ωσαύτως πάσαν προαγωγήν και βελτίωσιν τούτου, μηδεμιάς φειδόμενος δαπάνης...».

Παρόλο που, στη δεκαετία του 1920, ολόκληρη η περιοχή του πάρκου ρυμοτομήθηκε με μεγάλα οικοδομικά τετράγωνα, πρασιές και φαρδείς δρόμους, πρόθεση των αδερφών Παπαστράτου, από την εποχή που αγόρασαν το οικόπεδο, ήταν η δημιουργία στο χώρο αυτό ενός οργανωμένου δενδροφυτευμένου πάρκου προς εξυπηρέτηση των κατοίκων. Ας μη λησμονούμε ότι οι αδερφοί Παπαστράτου είναι οι μεγάλοι ευεργέτες της πόλης, αφού στις δικές τους δωρεές οφείλονται το παλιό εργοστάσιο ηλεκτροφωτισμού, τα Εκπαιδευτήρια, η Βιβλιοθήκη, το Αρχαιολογικό μουσείο, διάφορα ευαγή ιδρύματα κ.ά. Χρηματοδότησαν μάλιστα και τις πρώτες ανασκαφές της περιοχής, κατά τα έτη 1927-28.

Το πρώτο κτίσμα που κατασκεύασαν οι αδερφοί Παπαστράτου στο οικόπεδο ήταν το περικαλές ναΐδιο της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, στο μέσον περίπου της εκτάσεως του πάρκου. Τα εγκαίνια του ναού έγιναν το 1929. Από τις αρχές λοιπόν της δεκαετίας του 1920 ξεκίνησαν τη δημιουργία του πάρκου με ποικιλία δένδρων και θάμνων και χαρακτήθηκαν οι πρώτες εσωτερικές διαδρομές. Το 1930 οι αδερφοί Παπαστράτου, προτιθέμενοι να συμβάλουν αποφασιστικά στην οριστική λύση του στεγαστικού προβλήματος των σχολείων της πόλης, εδέσμευσαν τον τότε υπουργό Παιδείας Γ. Παπανδρέου με την υποχρέωση όπως το κράτος αναλάβει την ανέγερση τριών δημοτικών σχολείων και οι ίδιοι υποσχέθηκαν να αναγείρουν άλλα δύο σχολεία, ενός δημοτικού και του γυμνασίου, τα οποία κτίστηκαν προς τη νότια πλευρά της οικοπεδικής εκτάσεως του πάρκου. Η λειτουργία τους ξεκίνησε στα 1932. Τα δύο αυτά αξιόλογα διδακτήρια είναι αντισυμμετρικά όμοια μεταξύ τους και αποτελούν τα «λαμπρά», όπως αναφέρονται, "Παπαστράτεια" εκπαιδευτήρια. Η απλή γεωμετρική τους εμφάνιση, η λειτουργική κάτοψη, οι προσεγμένες λίθινες τοιχοποιίες, καθώς και τα νεωτεριστικά δομικά στοιχεία τους, όπως τα μεγάλα οριζόντια παράθυρα και η επίπεδη στέγη, τα κατατάσσουν ως μνημεία της σχολικής αρχιτεκτονικής της εποχής. Αρχιτέκτονας των δύο σχολείων αναφέρεται ο Κ. Δήμου, ο οποίος συμμετείχε στην ομάδα των «Μοντέρνων» αρχιτεκτόνων μαζί με τους άλλους πρωτοπόρους αρχιτέκτονες της εποχής Ν. Μητσάκη, Π. Καραντινό και Δ. Πικιώνη.

Τη δεκαετία του 1930 το πάρκο οργανώνεται και συμπληρώνεται με διάφορες κατασκευές, όπως κυλικείο με υπόστεγο, στο βορειότερο άκρο του, υπαίθριο θέατρο, δεξαμενή και φρεάτιο με αντλία νερού, κατοικία κηπουρού, λαϊκά αποχωρητήρια και μνημείο Αγνώστου στρατιώτη στο νοτιότερο άκρο. Δημιουργείται επίσης ο χώρος του μπάσκετ με λίθινες κερκίδες, μπροστά ακριβώς από τα εκπαιδευτήρια.

Στα 1961 αρχίζει να κατασκευάζεται η Παπαστράτειος Δημοτική βιβλιοθήκη μαζί και Αρχαιολογικό μουσείο στο ίδιο κτίριο στο χώρο που κατείχε προηγουμένως το μνημείο του Αγνώστου στρατιώτη. Η λειτουργία της βιβλιοθήκης ξεκίνησε στα 1964 και του μουσείου στα 1969 και για πολλά χρόνια προσέφεραν στους χιλιάδες αναγνώστες και στους επισκέπτες του μουσείου μια ανεκτίμητη πνευματική και πολιτιστική βοήθεια.

Στη δεκαετία του 1960 κτίστηκε μέσα στο πάρκο, κοντά στην εκκλησία, αναψυκτήριο – καφετέρια, με πλήρες εστιατόριο, καθώς και μεγάλο υπαίθριο χώρο. Το κτίριο ενοικιάζεται από το Δήμο σε ιδιώτη επιχειρηματία, κατόπιν πλειοδοτικού διαγωνισμού. Η σημερινή διαμορφωμένη εικόνα του πάρκου οφείλεται στις κατά καιρούς μικρής κλίμακας επεμβάσεις των δημοτικών αρχών από τη δεκαετία του 1950 μέχρι σήμερα. Στις επεμβάσεις αυτές περιλαμβάνεται η διαμόρφωση του μνημειακού χώρου με τις τρεις προτομές των δωρητών αδελφών Παπαστράτου, που στήθηκαν στο δυτικό άκρο του πάρκου. Ακόμα, συμπεριλαμβάνονται ο ηλεκτροφωτισμός του πάρκου και η παιδική

χαρά, μικρή **τεχνική** λίμνη, παγκάκια κ.ά. Δεν κάνουμε τίποτα περισσότερο από την ανακατασκευή σε ένα νέο πνεύμα με σεβασμό.

Το 1984, με δωρεά πάλι της εταιρείας Παπαστράτος Α.Β.Ε.Σ., κτίστηκε το νέο σύγχρονο Πολιτιστικό κέντρο, πίσω ακριβώς από το προηγούμενο κτίριο της βιβλιοθήκης-μουσείου. Στο κτίριο αυτό, το οποίο περιλαμβάνει μία μεγάλη σύγχρονη αίθουσα τέχνης πολλαπλών χρήσεων, μεταφέρθηκε πλέον η Δημοτική βιβλιοθήκη, οπότε στο παλιό κτίριο παρέμεινε μόνο η λειτουργία του Αρχαιολογικού μουσείου. Με τον τρόπο αυτό καλύφθηκαν όχι μόνο οι σημερινές, αλλά και οι μελλοντικές ανάγκες της πόλης και της ευρύτερης περιοχής στους τομείς αυτούς. Το Πολιτιστικό κέντρο, πρότυπο αρχιτεκτονικής και λειτουργικής μελέτης, συνολικής επιφάνειας 1600 τ.μ., άρχισε να λειτουργεί από το Σεπτέμβριο του 1986. Το παλιό κτίριο λειτουργεί πλέον εξ ολοκλήρου ως Αρχαιολογικό μουσείο.

Ιστορικά ο σχεδιασμός του Πάρκου αποδίδεται στον Γεωπόνο Ηρακλή Παπαθεοδώρου, απόφοιτο της Κηποτεχνικής Σχολής των Βερσαλλιών, Διευθυντή του Εθνικού Κήπου της Αθήνας κατά την δεκαετία του 1920. Το μοναδικό, ακριβές σχέδιο του Πάρκου εμφανίζεται σε αποτύπωση του Εμπειροαρχιτέκτονα Σταύρου Μπαμπίτσου, να συνοδεύει τα συμβόλαια της Δωρεάς από τους Αφούς Παπαστράτου στο Δήμο Αγρινίου με ημερομηνία σύνταξης 15 Αυγούστου 1947.

Σύμφωνα με πληροφορίες το 1928 άρχισε η κατασκευή και η φύτευση του Πάρκου με την εφαρμογή του αρχικού σχεδίου.

Ο Αρχιτεκτονικός Ρυθμός του Πάρκου είναι μικτός με στοιχεία Αγγλικού και Γαλλικού Ρυθμού.

Τα στοιχεία του γαλλικού κήπου που εμφανίζονται στο Πάρκο είναι κυρίως τα απόλυτα συμμετρικά διακοσμημένα παρτέρια με την ορθογώνια διάταξη του και τις ευθύγραμμες ψαλλιδιζόμενες μπορντούρες και εμφανίζονται στην περιοχή από την είσοδο της οδού Ελευθερίου Βενιζέλου, μέχρι τον Ι. Ναό Μεταμόρφωσης του Σωτήρος και στη συνέχεια μέχρι το σημερινό Δημοτικό Περίπτερο.

Τα στοιχεία του Αγγλικού ρυθμού είναι οι ελικοειδείς δρόμους και το καθαρό δασικό τοπίο, στοιχεία τα οποία εμφανίζονται αριστερά και δεξιά των δρόμων της κύριας εισόδου από την οδό Ελευθερίου Βενιζέλου και μέχρι το σημερινό Δημοτικό Περίπτερο.

Βορειοανατολικά του Ι. Ναού του Σωτήρος, σήμερα υπάρχει μεγάλη έκταση με χαμηλό πράσινο, λίγα διάσπαρτα δένδρα και χώρος στον οποίο μέχρι πριν τρία χρόνια λειτουργούσε παιδική χαρά. Παλαιότερα ο χώρος αυτός, σύμφωνα με πληροφορίες περιοίκων, είχε κηποτεχνική διαμόρφωση η οποία διακρίνεται και στα σχέδια που συνοδεύουν το δωρητήριο συμβόλαιο, καθώς και σε παλαιή φωτογραφία. Μεταγενέστερα, την 10ετία του 1970 ο χώρος αναδιαμορφώθηκε και μετατράπηκε σε χώρο χαμηλού πρασίνου με την εγκατάσταση χλοοτάπητα, για τις ανάγκες της ετήσιας Αγροτικής Έκθεσης του Αγρινίου.

Περιοχή Μελέτης:

Ως περιοχή μελέτης ορίζεται η βόρεια περιοχή του Παπαστράτειου Δημοτικού Πάρκου, η οποία περικλείεται και οριοθετείται από: νοτιοανατολικά με την οδό Νικολάου Καζαντζάκη, βορειοανατολικά με την οδό Σπυρίδωνα Σαμιώτη, βορειοδυτικά με την οδό Γρηγορίου Ξενοπούλου και νοτιοδυτικά με την οδό Ελευθερίου Βενιζέλου, νοτιοδυτική και νότια με πέτρινη περίφραξη και πέραν αυτής με τα Παραστράτεια εκπαιδευτήρια.

Το Παπαστράτειο Δημοτικό πάρκο του Αγρινίου βρίσκεται στο βόρειο τμήμα της πόλης, εντός του ρυμοτομικού σχεδίου Αγρινίου, ο πολεοδομικός χαρακτήρας του είναι “Χώρος πρασίνου – Δημοτικό Πάρκο”, οι χρήσεις γης της περιοχής είναι “Γενική κατοικία”. Με το ΒΔ 170Δ΄ της 20-09-1969, εγκρίθηκε η τροποποίηση του ρυμοτομικού σχεδίου Αγρινίου και καθορίστηκαν δύο χώροι εντός του Δημοτικού Πάρκου, ένας για την ανέγερση Αθλητικών εγκαταστάσεων και ένας για την ανέγερση Κέντρου Ψυχαγωγίας μετά της περιβάλλουσας στοάς, επιφάνειας 1700m², στη θέση του Παλαιού περιπτέρου.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΑ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

1. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΈΡΓΩΝ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΕΙΟΥ ΠΑΡΚΟΥ – ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΔΙΑΡΡΥΘΜΙΣΗ

1.1. Είσοδοι Πάρκου:

Η πρόσβαση στο Πάρκο πραγματοποιείται μέσω οκτώ εισόδων, η διαμόρφωση και οι κατασκευές των οποίων περιγράφονται παρακάτω.

1.1.1 Ανατολική Είσοδος Α΄:

Στην Ανατολική Είσοδο Α΄, επί της οδού Καζαντζάκη, διαμορφώνεται κλίμακα πλάτους 2,40μ, που γεφυρώνει υψομετρική διαφορά 1,75μ και αποτελείται από 11 σκαλοπάτια με πάτημα 0,31μ και ρίχτι 0,16μ. Μετά τα έξι πρώτα σκαλοπάτια ακολουθεί πλατύσκαλο μήκους 1,25μ. Στα άκρα της κλίμακας κατασκευάζονται πέτρινα τοιχία, από αργολιθοδομή πλάτους 0,45μ, με μέγιστο και ελάχιστο ύψος 1,95μ και 0,20μ αντίστοιχα. Η επίστρωση των σκαλοπατιών γίνεται με χωμάτινο δάπεδο, που περιγράφεται αναλυτικά στα τεύχη τεχνικών περιγραφών στον κωδικό NET ΟΙΚ 78.95.01. Στο τμήμα επί της οδού κατασκευάζεται ανοιγόμενη δίφυλλη θύρα από σιδηρές ράβδους συνολικού πλάτους 2,02μ και ύψους 1,65μ. Η όλη κατασκευή στεγάζεται από ξύλινη πέργκολα ορθογωνικού σχήματος με ανωδομή από ξύλινες σανίδες καμπυλόμορφου σχήματος, όπως φαίνεται στο σχέδιο Α10. Ο φωτισμός της κλίμακας επιτυγχάνεται με δεκαέξι φωτιστικά πλάγιας χωνευτής τοποθέτησης.

1.1.2 Ανατολική Είσοδος Β΄:

Στην Ανατολική Είσοδο Β΄, επί της οδού Καζαντζάκη επίσης, διαμορφώνεται κλίμακα πλάτους 3,30μ, που γεφυρώνει υψομετρική διαφορά 1,99μ και αποτελείται από 13 σκαλοπάτια με πάτημα 0,31μ και ρίχτι 0,15μ. Μετά τα επτά πρώτα σκαλοπάτια ακολουθεί πλατύσκαλο μήκους 1,25μ. Στο συγκεκριμένο σημείο διαμορφώνεται δεύτερη βοηθητική κλίμακα πλάτους 1,25μ, που γεφυρώνει υψομετρική διαφορά 0,74μ και αποτελείται από 4 σκαλοπάτια με πάτημα 0,31μ και ρίχτι 0,185μ. Στα άκρα της κλίμακας κατασκευάζονται πέτρινα τοιχία, από αργολιθοδομή πλάτους 0,45μ, με μέγιστο και ελάχιστο ύψος 2,20μ και 0,20μ αντίστοιχα. Η επίστρωση των σκαλοπατιών γίνεται με χωμάτινο δάπεδο, που περιγράφεται αναλυτικά στα τεύχη τεχνικών περιγραφών στον κωδικό NET ΟΙΚ 78.95.01. Στο τμήμα επί της οδού κατασκευάζεται ανοιγόμενη δίφυλλη θύρα από σιδηρές ράβδους συνολικού πλάτους 3,46μ και ύψους 1,65μ. Η όλη κατασκευή στεγάζεται από ξύλινη πέργκολα ορθογωνικού σχήματος με ανωδομή από ξύλινες σανίδες

καμπυλόμορφου σχήματος, όπως φαίνεται στο σχέδιο A11. Ο φωτισμός της κλίμακας επιτυγχάνεται με έξι φωτιστικά πλάγιας χωνευτής τοποθέτησης.

1.1.3 Είσοδος επί της οδού Σαμιώτη:

Στη συγκεκριμένη είσοδο κατασκευάζεται συρόμενη θύρα από σιδηρές ράβδους συνολικού πλάτους 5,97μ. Πρόκειται για βοηθητική είσοδο, η οποία χρησιμοποιείται αποκλειστικά για την πρόσβαση στο Πάρκο οχημάτων καθαρισμού και συντήρησης.

1.1.4 Είσοδοι Αναψυκτηρίου:

Η είσοδος αυτή αποτελείται από δύο επιμέρους εισόδους. Η πρώτη εξασφαλίζει πρόσβαση σε υφιστάμενη κλίμακα που οδηγεί στο επίπεδο εισόδου του Δημοτικού Αναψυκτηρίου. Σε αυτήν κατασκευάζεται ανοιγόμενη δίφυλλη θύρα από σιδηρές ράβδους συνολικού πλάτους 3,95μ και ύψους 1,20μ σύμφωνα με το σχέδιο A12. Η δεύτερη εξασφαλίζει, μέσω υφιστάμενης ράμπας, πρόσβαση σε πλάτωμα στο πίσω μέρος του Δημοτικού Αναψυκτηρίου, το οποίο μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως χώρος στάθμευσης για 33 Ι.Χ. Σε αυτήν κατασκευάζεται συρόμενη θύρα από σιδηρές ράβδους συνολικού πλάτους 6,00μ.

1.1.5 Είσοδος Νέου Τμήματος Πάρκου:

Πρόκειται για την είσοδο επί της οδού Ξενοπούλου, που επιτρέπει στον επισκέπτη την πρόσβαση στο τμήμα του Πάρκου όπου πρόκειται να πραγματοποιηθεί η νέα διαμόρφωση. Σε αυτή κατασκευάζεται δίφυλλη συρόμενη θύρα από σιδηρές ράβδους συνολικού πλάτους 3,56μ. Ταυτόχρονα εντός του Πάρκου, σε εγγύτητα με τη θύρα, διαμορφώνεται διώροφο κτίσμα, ελαφριάς κατασκευής, με συνολικό εμβαδόν 14,00μ², που μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως φυλάκιο και κτήριο ενημέρωσης επισκεπτών (σχέδιο A13.1). Απέναντι από αυτό και σε απόσταση 4,80μ, έτσι ώστε να μην εμποδίζεται η κυκλοφορία οχημάτων έκτακτης ανάγκης, χωροθετούνται πινακίδες πληροφόρησης και καθιστικά. Η επίστρωση του δαπέδου στο συγκεκριμένο τμήμα γίνεται με υδατοπερατό χυτό σκυρόδεμα με βάση και υπόβαση από διαβαθμισμένο θραυστό υλικό (όπως φαίνεται στο αντίστοιχο κατασκευαστικό σχέδιο), γεγονός που επιτρέπει ταυτόχρονα με την κυκλοφορία των πεζών, την κυκλοφορία οχημάτων που θα εξυπηρετούν ανάγκες συντήρησης και προστασίας του Πάρκου (απορριμματοφόρα, ασθενοφόρα, πυροσβεστικά οχήματα, οχήματα για συντήρηση πρασίνου και υποδομών). Συγχρόνως πρόκειται για δάπεδο επί της ουσίας μαλακό, αφού δεν χρειάζεται βάση από σκυρόδεμα και θεμελίωση.

1.1.6 Είσοδος Παιδικής Χαράς:

Η είσοδος αυτή βρίσκεται επίσης επί της οδού Ξενοπούλου και διαμορφώνεται ομοεπίπεδα με το πεζοδρόμιο εκτός του Πάρκου. Κατασκευάζεται σε αυτή ανοιγόμενη δίφυλλη θύρα από σιδηρές ράβδους συνολικού πλάτους 2,11μ και ύψους 1,20μ και ξύλινη πέργκολα ορθογωνικού σχήματος με ανωδομή από ξύλινες σανίδες καμπυλόμορφου σχήματος, όπως φαίνεται στο σχέδιο A14.

1.1.7 Κεντρική Είσοδος:

Πρόκειται για την υφιστάμενη κεντρική είσοδο του Πάρκου επί της οδού Ελ. Βενιζέλου. Αρχικά κατασκευάζεται ανοιγόμενη θύρα με κατακόρυφες ξύλινες λωρίδες και συνδεσμολογία από σιδηρές ράβδους συνολικού πλάτους 3,79μ και ύψους 1,50μ. Στη

συνέχεια, διαμορφώνεται καμπύλη, ξύλινη και μεταλλική κατασκευή, που παραπέμπει σε πύλη, με μέγιστο ύψος 4,40μ από το επίπεδο του διαμορφωμένου εδάφους και πλάτος 4,56μ, όπως φαίνεται στο σχέδιο A15 της αρχιτεκτονικής μελέτης. Το υλικό επίστρωσης του δαπέδου εντός του Πάρκου στο συγκεκριμένο σημείο είναι το υδατοπερατό χυτό σκυρόδεμα με βάση και υπόβαση από διαβαθμισμένο θραυστό υλικό (όπως περιγράφεται παραπάνω). Επιπρόσθετα, διαμορφώνονται εκ νέου ή αποκαθίστανται τοιχία από αργολιθοδομή περιμετρικά των σημείων όπου τοποθετούνται τα βάθρα (διαστάσεων 0,90x0,95x1,30) με τις προτομές της οικογένειας Παπαστράτου, στα σημεία που υπήρχαν σε προγενέστερη κατάσταση του Πάρκου σύμφωνα με το σχέδιο A15 της αρχιτεκτονικής μελέτης. Ο φωτισμός στο σημείο επιτυγχάνεται με πέντε φωτιστικά σώματα ευρείας δέσμης κατάλληλα για τοποθέτηση στο έδαφος, που στέφονται προς τις προτομές, τέσσερα φωτιστικά σώματα κορυφής ιστού, τοποθετημένα σε κορυφή ύψους 4m και τέσσερα φωτιστικά σώματα κορυφής ιστού, τοποθετημένο σε κορυφή ιστού ύψους 3m.

1.1.8 Είσοδος Καπνεργατών:

Η είσοδος αυτή βρίσκεται επίσης επί της οδού Ελ. Βενιζέλου δίπλα στο σχολικό συγκρότημα στο νότιο όριο του Πάρκου. Σε αυτή επανατοποθετείται σε κεντρικό σημείο της διαμόρφωσης το μνημείο των Καπνεργατών επάνω σε βάθρο διαστάσεων 1x1,5μ. Περιμετρικά αυτού κυκλική επιδαπέδια διαμόρφωση από κυβόλιθους τονίζει το σημείο τοποθέτησης του μνημείου. Σε μικρή απόσταση από αυτό χωροθετούνται τρία καθιστικά, που διευκολύνουν τη θέαση και παρατήρηση του μνημείου, ενώ ταυτόχρονα δημιουργούν και σημείο ανάπαυσης τόσο για τους περαστικούς όσο και για όσους βρίσκονται εν αναμονή της αστικής συγκοινωνίας που περνά από παρακείμενη στάση. Σημειακά διαμορφώνονται εκ νέου τοιχία από αργολιθοδομή και επάνω σε αυτά τοποθετούνται σιδηρά κιγκλιδώματα, αντίστοιχου σχεδίου με αυτά της υφιστάμενης περίφραξης, έτσι ώστε να αποφεύγεται η μη ελεγχόμενη πρόσβαση. Δίφυλλη ανοιγόμενη θύρα από σιδηρές ράβδους συνολικού πλάτους 3,30μ και ύψους 1,20μ διαμορφώνεται σε απόσταση 5,50μ από το σημείο όπου τοποθετείται το μνημείο, με αποτέλεσμα να διαμορφώνεται μικρή πλατεία, που «στρέφεται» προς την πόλη. Το υλικό επίστρωσης του δαπέδου στο συγκεκριμένο σημείο γίνεται με χωμάτινο δάπεδο, αντίστοιχο με αυτό που έχει επιλεγεί και στις παραπάνω διαμορφώσεις (σχέδιο A16 αρχιτεκτονικής μελέτης).

1.2. Διαμόρφωση Παιδικής Χαράς:

Η Παιδική Χαρά διαμορφώνεται σε δύο επίπεδα, έτσι ώστε να υπάρχει σαφής διαχωρισμός των περιοχών που απευθύνονται σε νήπια-παιδιά και εφήβους. Το εμβαδόν του τμήματος νηπιών-παιδών είναι 864,75μ² και των εφήβων 320,00μ². Το υλικό διάστρωσης των δαπέδων επιλέχθηκε έτσι ώστε να τηρούνται οι προδιαγραφές ασφαλείας, ανάλογα με το ύψος πτώσης περιμετρικά των προτεινόμενων παιχνιδιών, ενώ στα σημεία που δεν υπάρχει κίνδυνος πτώσης η επίστρωση των δαπέδων γίνεται με χωμάτινο δάπεδο, όμοιο με αυτό που επιλέχθηκε και για την υπόλοιπη διαμόρφωση του Πάρκου. Στο τμήμα νηπιών-παιδών διαμορφώνεται πρηνές κλίσης περίπου 45%, όπου και τοποθετούνται 5 τσουλίθρες πλαγιάς. Η πρόσβαση στην κορυφή του πρηνούς επιτυγχάνεται είτε μέσω δύο ραμπών με κλίσεις 3,90% και 4,85% αντίστοιχα, είτε μέσω ραμπόσκαλας 21 σκαλοπατιών με πάτημα 0,91μ και ρίχτι 0,10μ. Περιμετρικά της διαμόρφωσης δημιουργούνται τοιχία από αργολιθοδομή, που μπορούν να χρησιμοποιηθούν και ως καθιστικά για τους γονείς. Τέλος, στο τμήμα αυτό προτείνονται πέρα από τις τσουλίθρες και εννέα διαφορετικά

παιχνίδια, σύμφωνα με τις ηλικίες των παιδιών στα οποία απευθύνεται. Το τμήμα των εφήβων χωροθετείται 0,40μ υψηλότερα από αυτό των νηπιών και παιδών και η πρόσβαση σε αυτό γίνεται είτε από το επίπεδο του τμήματος νηπιών και παιδών, είτε από το σημείο της διαμόρφωσης όπου χωροθετείται η Αγορά. Μονοπάτια μέσα στο πράσινο, διαστρωμένα με πλάκες από σκυρόδεμα χωρίς αρμούς διευκολύνουν την πρόσβαση. Στο συγκεκριμένο τμήμα προτείνονται τρία διαφορετικά παιχνίδια, σύμφωνα επίσης με τις ηλικίες των παιδιών στα οποία απευθύνεται. Χαμηλές και υψηλές φυτεύσεις περιμετρικά των διαμορφώσεων εξασφαλίζουν την επιθυμητή απομόνωση του χώρου, χωρίς όμως να εμποδίζεται εξολοκλήρου η οπτική επαφή. Ο φωτισμός στους ανωτέρω χώρους επιτυγχάνεται με τέσσερα διαφορετικά φωτιστικά σώματα, τα οποία είναι: 4 τεμάχια Φωτιστικό σώμα κορυφής ιστού, τοποθετημένο σε κορυφή ιστού ύψους 3m, 3 τεμάχια Ενδοδαπέδιο σώμα στεγανό, 15 τεμάχια Φωτιστικό σώμα ορατής τοποθέτησης, 4 τεμάχια Προβολέας ασύμμετρης δέσμης, 18 τεμάχια Φωτιστικό σώμα πλάγιας χωνευτής τοποθέτησης. Αναλυτικά η διαμόρφωση της Παιδικής Χαράς απεικονίζεται στο σχέδιο A17 της αρχιτεκτονικής μελέτης.

1.3. Διαμόρφωση στην υφιστάμενη Δεξαμενή:

Το κτίσμα της Δεξαμενής χωροθετείται στο βόρειο τμήμα του Πάρκου πολύ κοντά στην είσοδο του νέου τμήματος. Το ύψος της πλάκας οροφής της δεξαμενής βρίσκεται περίπου 2,70μ επάνω από το επίπεδο της διαμόρφωσης του Πάρκου περιμετρικά αυτής. Για αυτό το λόγο προτείνεται η διαμόρφωση σημείου θέασης στην οροφή της με κτιστά καθιστικά. Η γεφύρωση της υψομετρικής διαφοράς επιτυγχάνεται με τη δημιουργία τεσσάρων επιπέδων, με διαφορά ύψους 0,50μ το καθένα. Τα επίπεδα αυτά είναι φυτεμένα και για τη συγκράτηση των χωμάτων δημιουργούνται τοιχία από αργολιθοδομή στα όριά τους. Σε αυτά χωροθετούνται μικρές κλίμακες που διευκολύνουν την πρόσβαση τόσο από το ένα επίπεδο στο επόμενο, όσο και στο τελικό επίπεδο θέασης πάνω από τη δεξαμενή. Ταυτόχρονα, διαμορφώνεται ξεχωριστή κλίμακα τριών επιπέδων πλάτους 2,20μ, που γειτνιάζει με τα πράσινα επίπεδα, η οποία εξασφαλίζει αμεσότερη πρόσβαση στο επίπεδο θέασης. Το υλικό επίστρωσης της κλίμακας είναι το χωμάτινο δάπεδο. Η οροφή της δεξαμενής καλύπτεται με χαλίκι, πάχους 0,05μ, ενώ υπάρχει και ξύλινο δάπεδο στα σημεία κοντά στα κτιστά καθιστικά. Η σκίαση της περιοχής γίνεται με τη ξύλινη πέργκολα ορθογωνικού σχήματος, αντίστοιχη με αυτή που εμφανίζεται και στην υπόλοιπη διαμόρφωση. Η οροφή της πέργκολας καλύπτεται από αναρριχόμενα φυτά, ούτως ώστε να εξασφαλίζεται ο κατάλληλος σκιασμός του χώρου. Ο φωτισμός επιτυγχάνεται με τεσσάρων ειδών φωτιστικά σώματα, τα οποία είναι: 5 τεμάχια Γραμμικό φωτιστικό σώμα, 13 τεμάχια Φωτιστικό σώμα ορατής τοποθέτησης, 9 τεμάχια Φωτιστικό σώμα πλάγιας χωνευτής τοποθέτησης, 2 τεμάχια Φωτιστικό σώμα κορυφής ιστού, τοποθετημένο σε κορυφή ιστού ύψους 3m. Τέλος, προβλέπεται διαδρομή περιμετρικά της διαμόρφωσης, που οδηγεί στο σημείο ελέγχου της δεξαμενής, με αποτέλεσμα να επιτρέπεται η πρόσβαση σε εργάτες και οχήματα σε περιπτώσεις ανάγκης. Αναλυτικά η διαμόρφωση στη δεξαμενή απεικονίζεται στο σχέδιο A18 της αρχιτεκτονικής μελέτης.

1.4. Διαμόρφωση Λόφου:

Στο ανατολικό τμήμα της νέας διαμόρφωσης προτείνεται η κατασκευή τεχνητού λόφου, οποίος μπορεί να χρησιμοποιηθεί από τους επισκέπτες ως χώρος θέασης, ανάπαυσης, αναψυχής, αλλά και εξερεύνησης του φυσικού τοπίου, καθώς το μεγαλύτερο τμήμα του καταλαμβάνεται από φυτεύσεις. Ο Λόφος έχει επιφάνεια 1922,20μ² και μέγιστο ύψος 2,20μ, που προσμετράτε από τη στάθμη του φυσικό έδαφος. Τα πρανή του Λόφου παρουσιάζουν ποικίλες κλίσεις που κυμαίνονται ως εξής: τμήμα βόρειο 5,05%, ανατολικό 26,40%, νότιο 7,05% και δυτικό 33,50%. Μονοπάτια στο βόρειο και νότιο τμήμα του Λόφου, με κατάλληλα διαμορφωμένες και ηπιότερες κλίσεις, που καλύπτονται από πλάκες σκυροδέματος χωρίς αρμούς (όπως φαίνεται στο σχέδιο Α4), εξασφαλίζουν την πρόσβαση των επισκεπτών στην κορυφή του Λόφου, ενώ στα τμήματα όπου εντοπίζονται έντονες κλίσεις θαμνώδεις φυτεύσεις εμποδίζουν την κίνηση τους. Στην κορυφή του Λόφου υπάρχουν κτιστά καθιστικά. Περιμετρικά διαμορφώνονται μονοπάτια με χωμάτινο δάπεδο και δάπεδο από υδατοπερατό χυτό σκυρόδεμα, για να εξασφαλίζεται η κίνηση οχημάτων έκτακτης ανάγκης. Ο φωτισμός του χώρου γίνεται με φωτιστικά σώματα τεσσάρων ειδών: 18 τεμάχια Φωτιστικό σώμα ευρείας δέσμης κατάλληλο για τοποθέτηση στο έδαφος, 17 τεμάχια Φωτιστικό σώμα κορυφής ιστού, τοποθετημένο σε κορυφή ιστού ύψους 3m, 5 τεμάχια Ενδοδαπέδιο σώμα, 2 τεμάχια Φωτιστικό σώμα κορυφής ιστού, τοποθετημένο σε κορυφή ιστού ύψους 5μ, 12 τεμάχια Φωτιστικό σώμα ορατής τοποθέτησης.

1.5. Καθιστικός χώρος με χαλίκι:

Νοτιότερα της εισόδου του νέο τμήματος προτείνεται χώρος ανάπαυσης με κτιστά καθιστικά, ο οποίος επιστρώνεται με χαλίκι και τμήματα ξύλινου δαπέδου, αντίστοιχα με αυτόν στην οροφή της δεξαμενής. Ο χώρος αυτός προσφέρεται για ανάπαυση των χρηστών με μερική απομόνωση, καθώς περιβάλλεται από φυτεύσεις και χαμηλό τοίχιο από αργολιθοδομή. Η σκίαση γίνεται από δένδροστοιχίες ενώ ο φωτισμός επιτυγχάνεται με τριών ειδών φωτιστικά σώματα: 7 τεμάχια Φωτιστικό σώμα ορατής τοποθέτησης, 14 τεμάχια Φωτιστικό σώμα κατάλληλο για φωτισμό φύτευσης, 3 τεμάχια (36,45μ μήκος) Σύνθεση ενδοδαπέδιων προφίλ αλουμινίου με γυάλινο κάλυμμα, IP67 IK09 ποικίλου μήκους.

1.6. Διαμόρφωση Πλατείας:

Σε κομβικό τμήμα της νέας διαμόρφωσης τοποθετείται η Πλατεία, κυκλικού σχήματος, που καταλαμβάνει 1232,00μ². Περιβάλλεται από χαμηλές και υψηλές φυτεύσεις, ενώ στο δυτικό τμήμα της διαμορφώνεται αμφιθεατρικό καθιστικό, δύο επιπέδων από τοιχία με αργολιθοδομή. Τρία παρτέρια καμπυλόμορφου σχήματος δημιουργούνται για να παραλάβουν υφιστάμενα δέντρα, στα όρια των οποίων διαμορφώνονται επίσης χαμηλά τοιχία με αργολιθοδομή που μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως καθιστικά. Συνδυαστικά με τα κτιστά καθιστικά τοποθετούνται και τρία ξύλινα σε ημικυκλική διάταξη. Η επιστροφή του δαπέδου της Πλατείας γίνεται με δάπεδο από ψηφίδες που συγκολλούνται με ρητίνη σε βάση από διαβαθμισμένο θραυστό υλικό και ανάμεσα σε αυτό παρεμβάλλεται δάπεδο

από κυβόλιθους σε ομόκεντρους κύκλους, για να τονίζεται το σχήμα της Πλατείας. Η παραπάνω διαμόρφωση, διακόπτεται από μία λωρίδα πλάτους 4,50μ που επιστρώνεται με υδατοπερατό χυτό σκυρόδεμα με βάση και υπόβαση επίσης από διαβαθμισμένο θραυστό υλικό (όπως περιγράφεται παραπάνω). Η λωρίδα αυτή μπορεί να χρησιμοποιηθεί τόσο από οχήματα έκτακτης ανάγκης, όσο και από οχήματα που μεταφέρουν εξοπλισμό σε περιπτώσεις όπου θα λαμβάνουν χώρα διαφόρων ειδών εκδηλώσεις εντός της Πλατείας. Ο φωτισμός στην Πλατεία επιτυγχάνεται με τέσσερα είδη φωτιστικών σωμάτων: 11 τεμάχια Φωτιστικό σώμα πλάγιας χωνευτής τοποθέτησης, 5 τεμάχια Φωτιστικό σώμα κορυφής ιστού, τοποθετημένο σε κορυφή ιστού ύψους 5μ, 2 τεμάχια Φωτιστικό σώμα κορυφής ιστού, τοποθετημένο σε κορυφή ιστού ύψους 3m, 4 τεμάχια Φωτιστικό σώμα τύπου προβολέα με κύκλωμα LED τοποθετημένο επί ιστού σε ύψος 4m. Αναλυτικά η διαμόρφωση στη Πλατεία απεικονίζεται στο σχέδιο Α19 της αρχιτεκτονικής μελέτης.

1.7. Αγορά:

Νοτιότερα της Πλατείας και σε άμεση σχέση με αυτή, διαμορφώνεται η Αγορά. Μία ημιστεγασμένη διαδρομή καμπύλου σχήματος, σχεδιασμένη με τέτοιο τρόπο ώστε να μπορεί να φιλοξενεί υπαίθριες εκδηλώσεις, εκθέσεις και αγορές. Τμήμα της Αγοράς καλύπτεται από 15 μονάδες ορθογωνικής ξύλινης πέργκολας (σύμφωνα με τα κατασκευαστικά σχέδια της αρχιτεκτονικής μελέτης), τοποθετημένα με τρόπο ώστε να ακολουθούν την ημικυκλική διαδρομή. Η οροφή της πέργκολας καλύπτεται από αναρριχόμενα φυτά, που δημιουργούν κατάλληλες συνθήκες σκιασμού του χώρου. Παράλληλα με την πέργκολα χωροθετείται δενδροστοιχία από Ελιές και παρτέρια με αγρωστώδη, στοιχεία που παραπέμπουν στο μεσογειακό τοπίο, δίνοντας ξεχωριστό χαρακτήρα στο χώρο. Την πέργκολα και τη δενδροστοιχία ακολουθεί σειρά με καθιστικά που εξυπηρετεί τις ανάγκες ανάπαυσης των επισκεπτών. Ο χώρος της Αγοράς καταλαμβάνει 1500,00μ² και τα τμήματα που δεν καλύπτονται από φυτεύσεις επιστρώνονται με χωμάτινο δάπεδο, ίδιο με αυτό της υπόλοιπης διαμόρφωσης. Ο φωτισμός επιτυγχάνεται με τρία είδη φωτιστικών σωμάτων: 5 τεμάχια Φωτιστικό σώμα κορυφής ιστού, τοποθετημένο σε κορυφή ιστού ύψους 3m, 10 τεμάχια Γραμμικό φωτιστικό σώμα, 13 τεμάχια Ενδοδαπέδιο σώμα.

1.8. Πλατεία Αναψυκτηρίου:

Ημικυκλικό πλάτωμα στο χώρο μπροστά από το υφιστάμενο κτήριο του Δημοτικού Αναψυκτηρίου διαμορφώνει την πλατεία του. Ο χώρος καταλαμβάνει 1665,45μ² και αποτελείται από τρία παρτέρια με υφιστάμενες δενδροστοιχίες και ένα τέταρτο, 223,45μ², στο οποίο διαμορφώνεται, εντός χαμηλού τοιχίου από αργολιθοδομή, βραχόκηπος που δένει συνθετικά με τα μοντέρνα χαρακτηριστικά του κτίσματος. Η επίστρωση του δαπέδου γίνεται με υδατοπερατό χυτό σκυρόδεμα, αντίστοιχο με αυτό της υπόλοιπης διαμόρφωσης, για να εξασφαλίζεται η κίνηση οχημάτων έκτακτης ανάγκης ή τροφοδοσίας. Ο φωτισμός στο συγκεκριμένο χώρο επιτυγχάνεται με τρία είδη φωτιστικών σωμάτων: 7 τεμάχια Φωτιστικό σώμα κορυφής ιστού, τοποθετημένο σε κορυφή ιστού ύψους 3m, 10 τεμάχια Φωτιστικό σώμα κορυφής ιστού, τοποθετημένο σε κορυφή ύψους 4m, 28 τεμάχια Φωτιστικό σώμα κατάλληλο για φωτισμό φύτευσης.

1.9. Πλατεία στον Ιερό Ναό:

Περιμετρικά του Ιερού Ναού Μεταμόρφωσης Σωτήρος διαμορφώνεται κυκλική πλατεία, που καταλαμβάνει 1270,00μ². Η διαμόρφωση της πλατείας εξασφαλίζει την ευκολότερη πρόσβαση των επισκεπτών στο ναό, ενώ ταυτόχρονα δημιουργεί σημεία ανάπαυσης και υποχώρους που μπορούν να εξυπηρετήσουν εκδηλώσεις που λαμβάνουν χώρα στον συγκεκριμένο χώρο (π.χ. γάμους και βαπτίσεις). Πέργκολα αντίστοιχη με αυτή της Αγοράς (τριών τμημάτων) εξασφαλίζει τον σκιασμό στο νότιο τμήμα της πλατείας, ενώ η υπόλοιπη πλατεία σκιάζεται από δενδροστοιχίες που ακολουθούν το κυκλικό σχήμα της. Ο περίβολος του ναού επιστρώνεται με ψηφίδες που συγκολλούνται με ρητίνη, αντίστοιχες με αυτές της Πλατείας. Ακολουθεί λεπτή κυκλική ζώνη από κυβόλιθους και στη συνέχεια υπάρχουν μονοπάτια με χωμάτινο δάπεδο και δάπεδο από υδατοπερατό χυτό σκυρόδεμα, για να εξασφαλίζεται η κίνηση οχημάτων έκτακτης ανάγκης ή τροφοδοσίας. Ο φωτισμός της πλατείας γίνεται με δύο ειδών φωτιστικά σώματα: 2 τεμάχια Γραμμικό φωτιστικό σώμα στεγανό, 8 τεμάχια Φωτιστικό σώμα κορυφής ιστού, τοποθετημένο σε κορυφή ιστού ύψους 3m.

1.10. Συντριβάνια και τεχνητή λίμνη:

Το υδάτινο στοιχείο στη διαμόρφωση εισάγεται με τη μορφή τεχνητής λίμνης, υπερυψωμένης κατά 0,30μ από τη επιφάνεια του διαμορφωμένου δαπέδου, ενώ στη συνέχεια αυτής, ακολουθώντας τις χαράξεις της Πλατείας και γραμμικά τοποθετημένοι, χωροθετούνται 26 πίδακες κατακόρυφης εκτόξευσης νερού.

Στα προτεινόμενα με τη μελέτη έργα συμπεριλαμβάνονται τρία αυτόνομα συντριβάνια όπως διακρίνονται στο επισυναπτόμενο γενικό σχέδιο (αρ. σχεδίου Α4) αλλά και στο σχέδιο Α20 με λεπτομέρειες κατασκευής των συντριβανιών. Το ένα από αυτά, σε πολυγωνικό σχήμα σε κάτοψη με εμβαδό 66,45 m², θα έχει τεχνητή λίμνη βάθους 0,3 m και θα περιέχει δύο πίδακες με ύψος εκτόξευσης 2 m. Άλλα δύο συντριβάνια δεν έχουν τεχνητή λίμνη παρά μόνον πίδακες (13 πίδακες το ένα συντριβάνι, στο σύνολο 26 για τα δύο) με ύψος εκτόξευσης νερού επίσης 2 m. Το κάθε συντριβάνι θα έχει δυνατότητα συλλογής και επανάχρησης νερού χάρη σε σχάρες υδροσυλλογής τοποθετημένες περιμετρικά (για το συντριβάνι με τεχνητή λίμνη) και κεντρικά κατά μήκος του άξονα (για συντριβάνια χωρίς τεχνητή λίμνη) όπως διακρίνεται στο σχέδιο των συντριβανιών (βλ. σχέδιο Α20). Η εκτόξευση νερού επιτυγχάνεται με τη βοήθεια των υποβρύχιων αντλιών με μέγιστο μανομετρικό 2 m και παροχή 1.100 lt/h η έκαστη – μία για κάθε πίδακα. Η κάθε δεξαμενή θα έχει φίλτρο άμμου για την προστασία των αντλιών από φύλλα και διάφορα σκουπίδια.

Η πλήρωση νερού για το σύστημα συντριβανιών θα γίνεται από την υφιστάμενη δεξαμενή χωρητικότητας περίπου 800 m³ με τη βοήθεια του υπόγειου αγωγού μεταφοράς ύδατος Φ 75 mm και μήκους 110 m ο οποίος θα μεταφέρει το νερό με φυσική ροή προς τις υπόγειες δεξαμενές συγκέντρωσης και επανάχρησης νερού του έκαστου συντριβανιού. Οι σωλήνες του αγωγού τοποθετούνται σε τάφρο διαστάσεων 0,8 m πλάτος x 1,0 m βάθος και εγκιβωτίζονται με άμμο λατομείου. Στην ίδια τάφρο τοποθετείται ο σωλήνας με καλώδια ηλεκτρικού ρεύματος για τη λειτουργία των αντλιών. Προβλέπεται τοποθέτηση πίνακα αυτοματισμού των αντλιών ο οποίος θα βρίσκεται σε στεγανό χώρο του οικίσκου της υφιστάμενης δεξαμενής ή εναλλακτικά μπορεί να τοποθετηθεί σε ένα φρεάτιο κοντά στα συντριβάνια.

Οι υδατοδεξαμενές συγκέντρωσης και επανάληψης νερού των συντριβανιών κατασκευάζονται από οπλισμένο σκυρόδεμα C16/20 με σιδηρό οπλισμό B500C, και είναι εφοδιασμένες με σύστημα ελέγχου πλήρωσης (ειδικό φλοτέρ) η κάθε μία έτσι ώστε η παροχή νερού να σταματάει τη στιγμή που η έκαστη δεξαμενή θα είναι πλήρης. Οι διαστάσεις των δεξαμενών σχεδιάστηκαν με τρόπο που επιτρέπουν τον καθαρισμό τους και επισκευή των αντλιών σε περίπτωση βλάβης. Επιφανειακά οι δεξαμενές θα είναι επιστρωμένες με υδατοπερατό χυτό σκυρόδεμα (βλ. σχέδιο A20), όμοιο με αυτό που έχει επιλεγεί και σε άλλα σημεία της διαμόρφωσης. Εσωτερικά οι δεξαμενές θα έχουν στρώση από τσιμεντοκονίαμα ενώ εξωτερικά προβλέπεται επάλειψη με ελαστομερές ασφαλτικό διάλυμα για την εξασφάλιση αδιαπερατότητας. Στα θεμέλια των υδατοδεξαμενών συγκέντρωσης και επανάληψης νερού των συντριβανιών προβλέπεται στρώση από αμμοχάλικο πάχους 20 εκ. για λόγους αποστράγγισης και αποφυγής φαινομένων άνωσης.

1.11. Χωμάτινα μονοπάτια στο δασικό τμήμα του Πάρκου:

Τα μονοπάτια στο δασικό τμήμα του Πάρκου συνολικού μήκους 2700μ επιστρώνονται με χωμάτινο δάπεδο, αντίστοιχο με αυτό που έχει επιλεγεί και σε άλλα σημεία της διαμόρφωσης. Υπερυψώνονται κατά 0,23μ από την υφιστάμενη στάθμη, έτσι ώστε να προστατεύονται τυχόν ρίζες δέντρων που έχουν επεκταθεί εντός των μονοπατιών, ενώ στα όριά τους τοποθετείται φυτική γη με κλίση προς τα υφιστάμενα παρτέρια. Οριοθετούνται με τοιχία από οπλισμένο σκυρόδεμα και τάφρο με κροκάλες στραγγιστηρίου, διαστάσεων 0,30x0,20μ. Επί της διαδρομής, που οδηγεί από την Κεντρική Είσοδο του Πάρκου στο Αναψυκτήριο, καθώς επίσης και στα σημεία πίσω από τα βάρθρα όπου τοποθετούνται οι προτομές της οικογένειας Παπαστράτου και κοντά στην Είσοδο Καπνεργατών, διατηρούνται οι υφιστάμενες χαμηλές λιθοδομές στα όρια των μονοπατιών, ενώ προβλέπεται η συμπλήρωση και αναδημιουργία τμημάτων τους που καθαιρέθηκαν κατά τη διάρκεια προηγούμενων εργασιών. Το συνολικό μήκος των νέων λιθοδομών στα συγκεκριμένα σημεία είναι 104,44μ, όπως φαίνονται με διαγράμμιση στο σχέδιο A1 της αρχιτεκτονικής μελέτης. Κατασκευαστικά σχέδια των μονοπατιών υπάρχουν στα σχέδια λεπτομερειών της αρχιτεκτονικής μελέτης (A19).

1.12. Διαδρομές με υδατοπερατό σκυρόδεμα:

Τμήμα των υφιστάμενων μονοπατιών του Πάρκου συνολικού μήκους 194,65μ επιστρώνεται με υδατοπερατό χυτό σκυρόδεμα, με βάση και υπόβαση από διαβαθμισμένο θραυστό υλικό (όπως φαίνεται στο αντίστοιχο κατασκευαστικό σχέδιο της αρχιτεκτονικής μελέτης), έτσι ώστε να επιτρέπει η κυκλοφορία οχημάτων που εξυπηρετούν ανάγκες συντήρησης και προστασίας του Πάρκου (απορριματοφόρα, ασθενοφόρα, πυροσβεστικά οχήματα, οχήματα για συντήρηση πρασίνου και υποδομών).

1.13. Αστικός εξοπλισμός:

Ο αστικός εξοπλισμός του Πάρκου αποτελείται από τις παρακάτω κατασκευές η θέση των οποίων απεικονίζεται στο σχέδιο A12 της αρχιτεκτονικής μελέτης.

1.13.1 Πινακίδες

Α. Πληροφοριών: Είναι ξύλινες κατασκευές με ύψος 2,60μ και μικρή στέγη που καταλαμβάνει 3,02μ², όπου θα αναγράφονται πληροφορίες για τις εγκαταστάσεις του Πάρκου και τις εκδηλώσεις που θα λαμβάνουν χώρα στους χώρους του.

Β. Κατεύθυνσης: Είναι ξύλινες κατασκευές με ύψος 0,90μ και πλάτους 0,36μ, οι οποίες τοποθετούνται σε κομβικά σημεία έτσι ώστε να προσανατολίζονται οι επισκέπτες του Πάρκου.

1.13.2 Φωτιστικά σώματα:

Τα φωτιστικά σώματα διαφέρουν σε είδος ανάλογα με τις ανάγκες φωτισμού του εκάστοτε χώρου όπου τοποθετούνται και αποτελούνται από τα παρακάτω είδη:

1. Φωτιστικό σώμα κορυφής ιστού, στεγανό IP66, με κύκλωμα 16 LED 32W.
2. Φωτιστικό σώμα κορυφής ιστού, στεγανό IP66, με κύκλωμα 16 LED 32W.
3. Φωτιστικό σώμα κορυφής ιστού, στεγανό IP66, με κύκλωμα 24 LED 47W.
4. Φωτιστικό σώμα ορατής τοποθέτησης, στεγανό IP65, με ένα "παράθυρο" διαφυγής φωτισμού 180°, ύψους 675mm, με κύκλωμα LED 38W.
5. Φωτιστικό σώμα ορατής τοποθέτησης, στεγανό IP65, με ένα "παράθυρο" διαφυγής φωτισμού 180°, ύψους 550mm, με κύκλωμα LED 18W.
6. Φωτιστικό σώμα ορατής τοποθέτησης, στεγανό IP65, με τέσσερα "παράθυρο" διαφυγής φωτισμού ≈90° έκαστο, ύψους 180mm, με κύκλωμα LED 18W.
7. Προβολέας ασύμμετρης δέσμης, στεγανός IP66, με κύκλωμα LED 86W.
8. Προβολέας ασύμμετρης δέσμης, στεγανός IP66, με κύκλωμα LED 31W.
9. Φωτιστικό σώμα τύπου προβολέα με κύκλωμα LED τοποθετημένο επί ιστού σε ύψος 4m.
10. Γραμμικό φωτιστικό σώμα στεγανό IP65 με κύκλωμα LED 56W

1.13.3 Καθιστικά:

Α. Κτιστό: Έχει γενικές διαστάσεις ύψος 500μμ, μήκος 1800μμ, πλάτος 450μμ. Αποτελείται από τοιχία με αργολιθοδομή ύψους 450μμ και επικάλυψη με ξύλινες σανίδες που καταλαμβάνουν τις γενικές διαστάσεις του.

Β. Ξύλινο: Έχει γενικές διαστάσεις ύψος 815μμ, μήκος 1600μμ, πλάτος 505μμ. Αποτελείται από πέντε ξύλα διατομής 45x95μμ που εδράζουν πάνω σε δύο μεταλλικές βάσεις. Οι βάσεις κατασκευάζονται από μορφοσίδηρο «Π» διατομής 50 x 25μμ. Το κάθισμα με την πλάτη σχηματίζει γωνία 100ο έτσι ώστε με την τοποθέτηση των ξύλων το τελικό σχήμα του καθίσματος να είναι ανατομικό. Οι ξύλινες ράβδοι σχηματίζουν το κύριο σώμα της κατασκευής καθώς βιδώνονται με κασονόβιδες M8x60μμ και παξιμάδια ασφαλείας αφήνοντας υπολογισμένα κενά μεταξύ τους.

1.13.4 Κάδοι απορριμμάτων:

Κάδος απορριμμάτων σύμφωνα με το άρθρο NET ΠΡΣ Β11.2. Ξύλινος στρογγυλός επιστήλιος κάδος από γαλβανισμένη λαμαρίνα με τέσσερις οπές αποστράγγισης στον πυθμένα,

με περίβλημα από συνθετική αντικολλητή ξυλεία, στηριζόμενος σε μεταλλικό στύλο με δύο λάμες που σχηματίζουν κύκλο, πλήρως εγκατεστημένος.

Οι ακριβείς θέσεις όλων των παραπάνω στοιχείων αστικού εξοπλισμού της συνολικής διαμόρφωσης του Πάρκου απεικονίζεται στο σχέδιο Α21 της αρχιτεκτονικής μελέτης.

1.14. Φυλάκιο - Κτήριο ενημέρωσης επισκεπτών

Προτείνεται επίσης η κατασκευή ενός ξύλινου καλαίσθητου μικρού διώροφου φυλακίου το οποίο θα εξυπηρετεί πέραν από τις ανάγκες του φύλακα του χώρου αναψυχής στην είσοδο του χώρου, ως περίπτερο πληροφοριών και ενημέρωσης καθώς και ως πυροσβεστική φωλιά όπου θα αποθηκεύεται πυροσβεστικό υλικό (πυροσβεστήρες, κουβάδες, γκασμάδες, φτυάρια, φακοί κλπ).

Το φυλάκιο θεμελιώνεται με σκυρόδεμα 4,59 m² x 0,3 m και εδράζεται στη βάση από σκυρόδεμα διαστάσεων 3,3 m x 3,1 m x 0,13 ύψος. Το φυλάκιο κατασκευάζεται από ξύλο, έχει διαστάσεις στην κάτοψη 3,3 m x 3,1 m, συνολικό ύψος 5,25 m και διαθέτει πόρτα, παράθηρα και κιγκλιδώματα στο μπαλκονάκι δευτέρου ορόφου.

ΠΡΟΤΑΣΗ

2.1 Στόχος

Κύριος στόχος της πρότασης είναι η ανάκτηση της ταυτότητας του Παπαστράτειου Πάρκου, μέσω της ανασύνταξής του και την ομαλή ενσωμάτωση της νέας διαμόρφωσης στις αρχές σχεδιασμού του, καθώς και στις μνήμες του.

Κάτι τέτοιο επιτυγχάνεται μέσω μίας σύγχρονης σχεδιαστικής πρότασης, σε πλήρη σύμπνοια με τον πρωταρχικό σχεδιασμό. Για τον λόγο αυτό επιλέχθηκε μέσα από μία συνολική προσέγγιση, να εφαρμοσθούν ήπιοι και διαφορετικοί χειρισμοί σε κάθε ενότητα, σύμφωνα με τις ανάγκες του ίδιου του χώρου αλλά και της ευρύτερης περιοχής,

τις χρήσεις που υφίστανται αλλά και που επιδιώκονται, καθώς και τους περιορισμούς που

επιβάλλει η ίδια η φύση του χώρου.

Η πρόταση δε στοχεύει σε μία βίαιη χωρική αναδιοργάνωση η οποία θα μετατρέψει το πάρκο σε κάτι διαφορετικό από αυτό που είναι. Μέσα από μία καλά μελετημένη προσέγγιση, προσπαθεί με τα πιο ήπια μέσα και τις πιο σύγχρονες μεθόδους να ανταποκριθεί στις ανάγκες του ίδιου του χώρου, της τοπικής κοινωνίας και της πόλης του Αγρινίου, προκειμένου να επανέλθει η *αρχική φυσιογνωμία* του, δηλαδή ένας τόπος συγκέντρωσης, πολιτισμού, αναψυχής και ανάτασης, όπου θα εντοπίζονται:

- Η εξάλειψη της διαφορετικότητας, έτσι ώστε να νιώθει ο καθένας πως είναι μέλος μιας κοινότητας.

- Η ισότιμη συμμετοχή των ατόμων με ειδικές ανάγκες.

- Η δημιουργία ενός χώρου όπου οι άνθρωποι θα αισθάνονται άνετα.

- Ο παλμός μέσα από τις δραστηριότητες και τις εκδηλώσεις που μπορούν να φιλοξενηθούν.

- Η προσβασιμότητα για όλους.

- Η δημιουργία ζωνών και χώρων σύμφωνα με τις ανάγκες των χρηστών.

Ηρεμίας- Χαλάρωσης- Απομόνωσης/ Πολιτιστικού/ Εκπαίδευσης/ Παιχνιδιού/ Παθητικής και ενεργητικής Αναψυχής.

- Το βίωμα του χώρου ως μία πολυαισθητηριακή εμπειρία υψηλής ποιότητας. Η επαφή με

το πάρκο να αποτελεί μία πολυφωνία αισθήσεων μέσα από την ποιότητα του.

Κύριος άξονας του σχεδιασμού είναι η δημιουργία μίας ενιαίας αντιληπτικά ενότητας, με έμφαση στην ενδυνάμωση και αναβάθμιση του πρασίνου και των υπαρχόντων υποδομών, με τη χρήση αποκλειστικά «μαλακών», υδατοπερατών υλικών, η οποία δε θα έρχεται σε αντιπαράθεση με τα υφιστάμενα τμήματα και χρήσεις του Πάρκου, αλλά θα ενδυναμώνει, θα στηρίζει και θα πλαισιώνει την τωρινή κατάσταση, δημιουργώντας έναν

ολοκληρωμένο χώρο, ένα πάρκο μητροπολιτικού χαρακτήρα το οποίο θα αποτελεί υπερτοπικό πόλο έλξης. Έτσι, εφόσον η μορφή, η λειτουργικότητα και η δυναμικότητα του

Παπαστράτειου Πάρκου θα μπορεί πλέον να ανταπεξέρχεται στις ανάγκες ολόκληρης της πόλης, θα αποτελέσει ξανά ένα άρρηκτο κομμάτι της ζωής της και των κατοίκων της, προσφέροντας έτσι στην αναβάθμιση της ποιότητας ζωής τους. Οι σχεδιαστικές προσεγγίσεις που εφαρμόζονται έχουν ως βασικό παράγοντα την οικολογική ισορροπία του Πάρκου σε συνδυασμό με τους χρήστες, τις ανάγκες και τα ενδιαφέροντά τους, προκειμένου μετά την κατασκευή του νέου τμήματος, να οικειοποιηθούν και να αλληλεπιδράσουν με τον χώρο άτομα από όλες τις κοινωνικές ομάδες, κάθε ηλικίας και κάθε πεδίου ενδιαφέροντος, είτε για ενεργητική είτε παθητική αναψυχή.

Η αισθητική, λειτουργική και οικολογική αναβάθμιση του Πάρκου, μέσου του νέου σχεδιασμού, συνεισφέρει συγχρόνως σημαντικά τόσο στη βελτίωση του μικροκλίματος της ευρύτερης περιοχής, αλλά και στην ποιότητα και πολιτισμικότητα όχι μόνο της γειτονικής περιοχής, αλλά και ολόκληρης της πόλης. Βασική επιδίωξη των προτεινόμενων χρήσεων είναι αρχικά η σύνδεση και στη συνέχεια η ενσωμάτωση του Πάρκου στον αστικό ιστό, αποτελώντας σημαντικό άξονα για τα δρώμενά του. Η δυνατότητα να αποτελέσει το Παπαστράτειο Πάρκο τον πυρήνα ενός δικτύου αστικών υπαίθριων χώρων επιδιώκεται, μέσω της σύνδεσής του με πράσινες διαδρομές με τα περίξ αλση καθώς και τους υπάρχοντες ελεύθερους χώρους εντός της πόλης.

Ο νέος χαρακτήρας λοιπόν του Παπαστράτειου Πάρκου συμβάλλει στη διαμόρφωση ενός νέου άξονα ανάπτυξης για την πόλη του Αγρινίου, με γνώμονα τους πολίτες της και την αειφορία.

Κεντρική Ιδέα

Κεντρική ιδέα του σχεδιασμού αποτέλεσαν οι αρχικές σχεδιαστικές προσεγγίσεις, μέσα από μία πιο σύγχρονη ματιά.

Οι καμπύλες ως ροές, το σχήμα του κύκλου ως σημείο συνάντησης και συνάθροισης, συμβάλλουν στην ενεργοποίηση, προβολή και ανάδειξη της δυναμικής του τόπου προκειμένου να επαναφέρουν τις χαμένες μνήμες. Η δημιουργία διαδρομών δεν εξυπηρετεί μόνο τη φυσική κίνηση, αλλά και την ενεργοποίηση των αισθήσεων μέσω των διαφορετικών σχεδιαστικών ενοτήτων.

Οι δημόσιοι χώροι αποτελούν μέρη όπου οι κλιματικές συνθήκες (ήλιος, άνεμος και κίνηση αύρας) οφείλουν να δρουν ευεργετικά και όπου η κοινωνικοποίηση και η επικοινωνία διευκολύνονται, βελτιώνοντας την ποιότητα της αστικής ζωής. Το πράσινο, το νερό και η γη, ζωτικής σημασίας παράγοντες, εντοπίζονται σε διαφορετικές εκφάνσεις τους, παραπέμποντας στο φυσικό τοπίο, περικλείοντας τις διάφορες δραστηριότητες

προκειμένου ο χρήστης ν' αποκοπεί από το αστικό περιβάλλον και να βιώσει μία εμπειρία απομόνωσης από αυτό, παρόλο που παραμένει μέσα στον αστικό ιστό. Ζητούμενο λοιπόν είναι όχι η αναπαραγωγή ενός νέου αστικού περιβάλλοντος, αλλά η δημιουργία ενός χώρου ο οποίος προσομοιάζει με τη φύση.

Προκειμένου να επιτευχθεί κάτι τέτοιο, γίνεται προσπάθεια ενσωμάτωσης του νέου τμήματος στο παλιό μέσω της ομαλής ενοποίησής τους, της συνέχειας και συνοχής τους, χωρίς αυτό να σημαίνει την επανάληψη και την αναπαραγωγή της υφιστάμενης κατάστασης.

Ο σχεδιασμός αποτέλεσε σύνθετη διαδικασία, η οποία μέσα από ποικίλες αισθητικές, λειτουργικές, οικολογικές και αειφορικές προσεγγίσεις, κλήθηκε να ανταποκριθεί στον σύνολο των χρηστών, βλέποντας τα όποια προβλήματα ή επιθυμίες τους ως μια πρόκληση. Ζητήματα κοινωνικής και πολιτιστικής συμμετοχής αποτέλεσαν αναπόσπαστο κομμάτι της δημιουργίας.

Η πρόταση ορίζει μία πολυεστιακή και πολυεπίπεδη διαμόρφωση, η οποία αποτελείται από διαφορετικές και διακριτές υποενότητες (Πλατεία, Θέση θέας στη Δεξαμενή, καθιστικός χώρος, διαδρομή του νερού, μεσογειακή διαδρομή, ενότητα αναγλύφου, αγορά, παιδική χαρά νηπίων αλλά και εφήβων) κάθε μία από τις οποίες θα μπορεί να ανταποκρίνεται σε διαφορετικές δραστηριότητες, ηλικιακές ομάδες, τύπο αναψυχής και προσδοκώμενη απομόνωση.

Βασικό ζήτημα είναι ο χρήστης να μπορεί προσανατολίζεται στον χώρο, να έχει πρόσβαση από τη μία ενότητα στην άλλη με ήπιο αλλά αντιληπτό τρόπο, χωρίς όμως να υπάρχουν εμφανή όρια και να επιλέγει αναλόγως τις δραστηριότητες που θέλει να αναπτύξει σε ποιο μέρος του Πάρκου και αν βρίσκεται. Παρόλα αυτά, κινούμενος μέσα στον χώρο, αντιλαμβάνεται κάθε φορά την είσοδο σε μία νέα ενότητα μέσα από τις εναλλαγές των φυτεύσεων, τις υφές και τα χρώματά τους. Η κίνηση γίνεται ομαλά, χωρίς κόπο, αφού οι χαράξεις φέρουν ομαλές κλίσεις, που επιτρέπουν σε άτομα ευαίσθητων κοινωνικά ομάδων όπως Α.Μ.Ε.Α., ηλικιωμένους, μικρά παιδιά και γονείς με καρτσάκια, ποδήλατα, να κινούνται ελεύθερα.